

У посети код деке и баке

Алели Коронел-Камитан
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у Индонезији.

Ернесто је ставио још једну мајицу у торбу. Посматрао је по соби. Шта још треба да узме? Видео је своју Мормонову књигу на столу. Не сме да је заборави!

Био је летњи распуст. Ернестова породица је ишла да посети баку и деку. Он је био веома узбуђен што ће видети своју баку и деку.

Када су Ернесто и његова породица стигли, дека га је снажно загрлио. „Тако ми је драго што си овде!”

„Недостајао си нам!” Бака се насмешила и загрлила Ернеста.

„Чекала сам цео дан. Волимо да дођемо код вас”, рекао је Ернесто.

„Уђимо унутра”, рекао је дека. „Бака ће направити сву твоју омиљену храну.”

Ернесто је ушао у кућу са баком и деком. Био је веома узбуђен што ће провести неко време са њима.

Следећег јутра, Ернеста је пробудио мирис куваног пиринча. Затекао је маму и баку заузете у кухињи. Пољубио их је у образ. Онда је истрчао у двориште.

Тата и дека су седели и разговарали напољу, и пили нешто из шоља.

„Добро јутро. Хоћеш ли чај?” Дека је пружио своју шољу Ернесту.

Ернесто је погледао шољу чаја, а затим у деку. Желео је да подели оно што је научио у Школици. Не, хвала, деко”, рекао је. „У својој цркви сам научио да чај, кафа и дуван нису добри за наша тела. Желим да следим оно што Исус жели.”

Тата се насмешио. „Наша породица поштује Реч мудрости, али дека верује другачије, и то је у реду.

„Хвала што си поделио оно у шта верујеш”, рекао је дека Ернесту. „Ти си добар дечко. Можеш

ИЛУСТРАЦИЈЕ: МЕЛИСА МЕНВИЛИ КАШИВАТИ

попити мало топле воде као твој тата.” Дека је Ернесту насуо шољу воде из котлића.

Ернесто је отпио гутљај. Био је срећан што је изабрао исправно.

За ручком, Ернесто је јео своју омиљену храну. Бака је направила *nasi goreng* (наси *џоренџ*), јело са пиринчем, јајима, месом и поврћем. Било је веома укусно. А Ернесто је волео да разговара са баком и деком током јела.

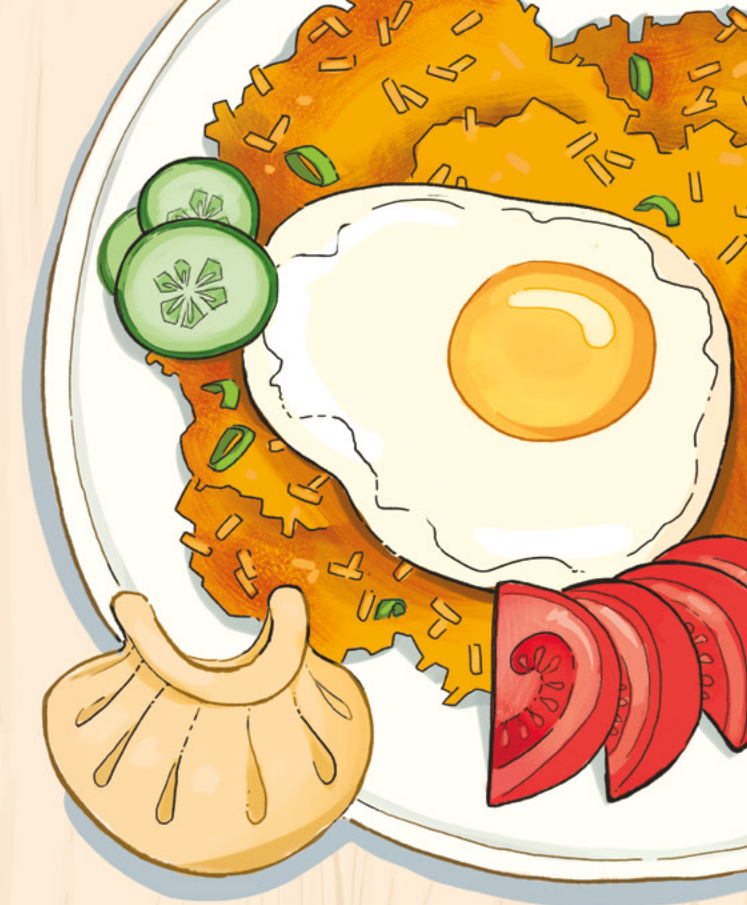
Поподне се породица заједно играла жмурке. Играли су се чак и дека и бака!

„Видим те иза тог дрвета, Ернесто!” повикао је тата, јурећи ка њему. Ернесто се насмејао док је покушавао да побегне. Играње са породицом било је забавно.

Те вечери су сви седели око деке док је причао неке приче. Када је дека завршио, Ернесто се сетио да нису читали Света писма.

Ернесто је желео да дели оно што је научио у Школици.

Ернесто је скочио. „Одмах се враћам.”

Отрчао је и узео своју Мормонову књигу.

Када се вратио, упитао је: „Можемо ли да читамо?”

„Драго ми је да си се сетио.” Мама је узела књигу од Ернеста и потражила свој омиљени стих. Прочитала је наглас. Онда су сви клекнули.

„Да ли бисте желели да се молите са нама?”

Ернесто је питао баку и деку.

„Да, то би било лепо”, рекла је бака. Клекнула је поред деке.

Тата је изговорио молитву. Захвалио се Небеском Оцу што су провели време као породица.

После молитве, дека је загрлио Ернеста. „Добро је што се твоја породица моли”, рекао је. „Драго ми је што желиш да будеш близу Бога. То ће помоћи вашој породици да остане јака.”

Ернесто је осетио унутрашњу топлину и мир. Волео је да дели своја уверења – о оном што воли – са баком и деком – особама које воли. ●